

Átutazott Szegeden a Japán Szocialista Párt küldöttsége

Szegedet is útba ejtette a Japán Szocialista Párt hazánkba elutazó küldöttsége. A Kono Mitsu vezette küldöttség Jugoszláviába utaztában rövid időre megszakította útját a tiszparti városban. A Hungária szállóban megpihenő japán vendégeket Nagy István, a Hazafias Népfőnt Szeged városi bizottságának titkára köszöntötte a város lakói, a szegedi dolgozók nevében.

A japán küldöttség tagjai ebéd és rövid városnézés után a koradélutáni órákban továbbindultak a városból.

45 millió forint értékű gépet kapott Csongrád megye mezőgazdasága

Csongrád megye szocialista mezőgazdasága az első fél évben is kedvezően fejlődött. E fejlődés jellemzője, hogy a nagyüzemi szervezet kialakulásával és megszilárdulásával egyidőben

emelkedett a termelés színvonal.

Ehhez hozzájárult az állam segítsége is. Államunk jelentős anyagi eszközökkel segítette termelőszövetkezeteinket. Többek között

a megye szocialista szek-

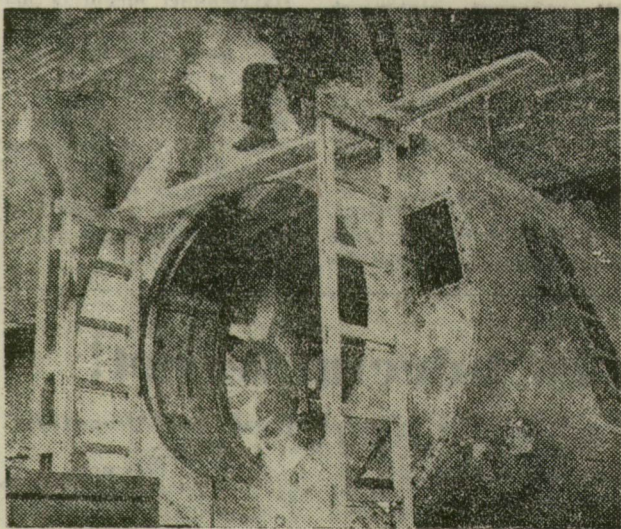
tora az első fél évben 172 traktort, 65 kombájt, 30 aratógépet és még számos egyéb munkagépet kapott,

összesen mintegy 45 millió forint értékben. Ezen belül a termelőszövetkezetek 15 millió forint értékű gépet kaptak. Hasonló összeg áll rendelkezésükre ilyen célra a második fél évben is.

Szegedi orvostudósok moszkvai nemzetközi kongresszuson

Moszkvában most tanácskozik az V. Nemzetközi Biokémiai Kongresszus. A kongresszus rendezőse szegedi orvostudósokat is meghívott. A Szegedi Orvostudományi Egyetemről dr. Huszák István Kossuth-díjas egyetemi tanár, a Szegedi Idegklinikai igazgatója, dr. Benkő Sándor docens, és dr. Fareddin Imre tanársegéd vesz részt a kongresszus munkájában és tart tudományos referátumot. A kongresszuson való részvétel nemcsak nagy megtiszteltetés a szegedi orvostudomány életének, hanem bizonyára kölcsönösen hasznos eredményekkel jár majd.

Az orosz lányi erőmű részére

építi a képen látható, hatalmas, hidrogénhűtéses turbógenerátort a Klement Gottwald Villamosági Gyár. Ilyen nagy teljesítményű generátort az üzem még sohasem készített

Munkatársunk telefonjelentése

Legnagyobb ünnepére készül a román nép

Sajtófogadás a román nagykövetségen

Csütörtökön Románia felszabadulásának közeledő 17. évfordulója alkalmából a Román Népköztársaság budapesti nagykövetsége és a Magyar Újságírók Országos Szövetségének elnöksége sajtófogadást adott Budapesten a Magyar Sajtó Házában. A fővárosi és a vidéki lapok megjelent képviselőit Szakasits Árpád, a MUOSZ elnöke köszöntötte, hangoztatva, a közeledő évforduló jelentőségét, majd ezt követően Mihail Rosianu, a Román Népköztársaság rendkívüli és meghatalmazott nagykövete emlékeztetett meg az évforduló jelentőségéről. Hangoztatta, hogy

augusztus 23 a román nép életének legragyogóbb ünnepe,

mert 17 esztendővel ezelőtt ezen a napon szabadultak fel az imperializmus és a német fasizmus felfgyarmati igája alól. Az augusztus 23. események fordulópontot jelentettek a román nép életében. Ezen a napon egy hazafias alakulat a királyi palotában letartóztatta a román fasizista kormány vezetőjét. A bukaresti harci alakulatok és a hadsereg néhány egysége pedig akcióból lépett és másnapra a szovjet csapatokkal együtt kemény harcokban felszabadították a fővárost a hitleri erőktől. A román fegyveres népi felkelés a szovjet hadsereg előrenyomulásával lehetővé tette az egész ország felszabadítását, sőt

az európai fasizmus szétzúzásában való tevékeny részvételt is.

Összesen 17 román hadosztály harcolt a szovjet hadsereg oldalán és

ezer kilométert nyomultak előre, résztvéve Magyarország és Csehszlovákia felszabadításában is.

Románia az antifasiszta háború haderőinek nagyságát illetően a negyedik helyet foglalja el a Szovjetunió, az Egyesült Államok és Anglia után.

Rosianu nagykövet a továbbiakban hangoztatta, hogy az 1944. augusztus 23. fegyveres népi felkelés diadala óta eltelt 17 esztendő történelmileg rendkívül rövid időszak, de mégis

valóságos korszakot jelent a román nép történelmében.

A román nép most a testvéri szocialista népekkel és a szocialista tábor kipróbált irányítójával, a szovjet néppel együtt lankadatlanul halad a kommunizmus napfényes hegyormai felé, azon az úton, amelyet 1944. augusztus 23. nyitott meg számára.

A nagykövet figyelemmel hallgatott szavai után Sik-

lósi Norbert, a MUOSZ titkára emlékeztetett meg a Román Népköztársaság gazdasági fejlődésének nagyszerű eredményéről és kegyellett adózott azoknak a román harcosoknak, akik életüket áldozták a magyar nép felszabadításáért. Hangoztatta, hogy a román és a magyar nép alkotó akarata a közös életért folytatott harcban, a marxizmus-leninizmus zászlaja alatt egyesül.

Olasz békeharcosok — Magyarországról

Tegnap a délelőtti órákban Szegedre érkeztek az olasz békemozgalom hazánkban tartózkodó küldöttei, Giacomo Calandrone, az Olasz Békebizottság titkára és Vincenzo De Sabata, bolgarnai egyetemi tanár, atomfizikus, az Olasz Békebizottság elnökségének tagja, valamint Giovanna De Sabata asszony. Az Országos Béke-tanács vendégeit Terényi István, az Országos Béke-tanács alelnöke kísérte el a Tisza-parti városba.

Az olasz vendégeket, akikkel együtt Szegedre látogattak az arab országok békemozgalmának egy neves képviselője is, a Hazafias Népfőnt városi elnöksége és Szeged város dolgozói nevében Nagy István városi titkár köszöntötte.

Délután rövid városnézésen vettek részt a vendégek, amely során megtekintették a Szabadtéri Játékok színhelyét, majd a Szegedi Orvosegyetem klubjában Szeged tudományos életének képviselőivel találkoztak. A baráti összejövetelen a szegedi tudósok mellett részt vett a Magyar Tudományos Akadémia vendégeként Szegeden tartózkodó két neves szovjet tudós is.

Az olasz békeharcosokat dr. Kalmár László, Kossuth-díjas akadémikus üdvözlölte, majd nevükben Vincenzio De Sabata mondott köszönetet a szíves fogadtatásért.

Munkatársunk megkereste az olasz békemozgalom küldöttségének vezetőjét, Giacomo Calandrone elvtársát, aki az Olasz Kommunista Párt tagjaként vett részt a békemozgalomban. Kérdéseire Giacomo Calandrone a következő választ adta:

— Szeretnénk, ha magyarországi látogatásunk — mondotta jövetelük céljáról — a magyar és az olasz békemozgalom együttműködését és szorosabb baráti kapcsolatát erősítené. Az olasz nép sajnos keveset tud arról a hatalmas változásról, arról a számunkra is nagyszerű eleményt jelentő fejlődésről, ami a szomszédos Magyarországon, s általában a szocialista tábor országaiban végbemegy. Az olasz sajtó, s különösen a jobboldali erők lapjai torz, hamis képet rajzolnak erről a kedves országról, vagy legjobb esetben mélyen hallgatnak mindenről, ami pozitív, előremutató e nép fejlődésében. Néhány napja tartózkodunk csak Magyarországon, s már is oly sok nagyszerű eredményt találkoztunk, hogy hazatérve talán nem is győzünk majd mindenről beszámolni. A haladó baloldali lapok, az Unita és az Avanti, hasábjain sokszor találkozni a szocialista országok életét ismertető írásokkal. Ezen írások igazságát mi személyes élményeinkkel bizonyíthatjuk majd.

ÉPÜLŐ SZOCIALISTA FALVAINKÉRT

Tömörkény István, Móra Ferenc, Móróc Zsigmond — akik életüket keseregtek el a magyar falvak, az alföldi parasztok egykori elesettségén — bizonyára nagyon csodálkoznának most, ha feltámadhatnának sírjaikból. Sok-sok új fogalommal találkoznak össze, olyan szavakkal, melyek még hiányoztak az ő szótárukból. Ők még nem ismerhették a falusi szülőöthönök fogalmát, nem tudhattak a községi körzeti tbcgondozó intézetekről. Ezt a nevet sem hallották soha: falusi művelődési ház. Nem hallottak községi bölcsődéről, arról, hogy mi is az a falusi villamosítási terv. Nem ismerhették, milyen is lehet egy körzeti állatorvosi rendelő. Mi az a vérado-mozgalom és a rákszűrés? És nem ismerhették mai értelemben a községi népkönyvtárakat sem. Sohasem hallottak gépállomásokról, falusi mezőgazdasági technikumokról. Nem sejtették, hogy történelmi mértékkel mérve, csak percek múltán el, s minden nagyobb községben lesz középiskola, melyekben a dolgozó parasztok tehetséges gyermekei rangra, birtokviszonyokra való tekintet nélkül tanulhatnak.

Ma pedig már, alig másfél évtizeddel később, a felszabadulás után ezek az imént elmondottak az épülő szocialista falvak legfőbb jellemvonásai. Az egykori csodákra váró nagy társadalmi alakulat — melyet a tudatlanság, a gyakori csecsemőhalál, a tbc választott el a XX. századtól — erőre kapott, bekerült a modern kultúra áramába. És most már nincs erő, mely megállíthatná az előrehaladásban. Nincs többé testpedt mozdulatlanság a falvakban! Hamarosan csupán történelmi fogalom lesz az analfabétizmus, éppúgy, mint az intéző, az ispán, a gróf, a béreslegény, a cselédpia, a főispán, a szolgabíró, meg a népkönyha és a régi falusi életforma többi tartozéka.

Falvaink fejlődését évekkel előre kidolgozott községfejlesztési program határozza meg. Egyszerű dolgozó parasztok, falusi emberek a községi tanácsok okos gyűléseiben döntenek el: mire van szükségük elsősorban, s

ezek a határozatok képezik a községfejlesztési tervek alapjait. 1961-ben újabb művelődési házak, orvosi rendelő, járdák építésére, artézi kutak fúrására, népfürdők létesítésére és egyebekre 24 millió 285 ezer forintot fordítanak a szegedi járásban a községi tanácsok. E szám azonban korántsem tükrözi a tényleges fejlődést. Ez csupán a községfejlesztési alap. Ennél sokkal nagyobb összegeket képviselnek az állami beruházások, felújítások. Az új oktatási intézmények, iskolák építését, bővítését a Művelődésügyi Minisztérium tartja kezében. Külön költségvetésből épülnek az új falusi üzletek, értékesítőtelepek. A Posta- és Közlekedésügyi Minisztérium ugyancsak százmilliókat fordít évente a járás úthálózatának korszerűsítésére, bővítésére. Mindezekhez hozzá jön még az a felbecsülhetetlen értékű gazdasági, erkölcsi segítség, melyet az új nagyüzemi közös gazdaságok megszilárdításához, gépek, technológiai eszközök, építkezésekhez kapnak népi államunktól a dolgozó parasztok.

Falusi községfejlesztési munkánk eredményei tehát igen szépek. Mégsem lehetünk teljesen elégedettek. A lakosság már korábban is ezernyi tanácsot adott: társadalmi munkával szívesen segít azért, hogy egy-egy létesítmény előbb elkészüljön, s hamarabb szolgálhassa a köz érdekeit. Számos községi tanács végrehajtó bizottsága azonban még ma is lebecsüli a társadalmi munka szerepét, jelentőségét. A társadalmi munkát sokszor csak amolyan ráadásnak tekintik »ha van, úgy is jó, ha nincs, hát nélküle is megvagyunk« alapon kezelik a lakosság önkéntes segítségét. Még csak a társadalmi munkák pontos nyilvántartására sem törek-szenek egyes helyeken. A szegedi járásban csaknem minden községben parkosítottak, tereket, utcákat rendeztek és fásítottak. Ezekhez sok ezer társadalmi munkával járult hozzá a lakosság. Megérdemelnék tehát az emberek, hogy ezt a segítséget feljegyezzék, nyilván tartsák, szerepeltessék a községfejlesztési programjában. Nem így történt ez többek között Mórahalmon és Zákányseken sem. Pedig ezekre a községekre már alig ismerünk rá, annyira megszépültek, kicsinosodtak, meghozzá jórészt a lakosság társadalmi segítségével.

Köztudomású, hogy a szegedi járás lakosságának nagyobb része még tanyákon él. A tanyai emberek érdeke a községfejlesztést illetően még különbözik a falusiakétól. A tanyai lakosság községfejlesztési problémái leginkább a dűlőutak javítására korlátozódnak, míg a falusi lakosság elsősorban a nagyobb mérvű közművesítés, az utcák, járdák kövezését, a vízvezeték-hálózat bővítését, a közműellátás javítását igényli. Ez a különbség kissé megosztja még az erőket. A két nagy csoport érdekeit mégis össze lehet hozni. Különösen az olyan ügyekben, mint orvosi rendelő, gyógyszer-tár, művelődési ház építése stb. Többet kell adni a jövőben a tanyavilág műveltségi színvonalának emelésére is. A községi tanácsok már a legtöbb helyen tervbe vették áramfejlesztő berendezések és filmvetítő gépek vásárlását. Ezeket elsősorban a tanyai iskolákban használnák. Így ezek az iskolák a tanyai lakosság találkozóhelyeivé, apró kultúrközpontjaikká válhatnak.

Sok hibát tapasztalunk még a falusi közületi építkezések körül is. A kisipari termelőszövetkezetek, építőipari vállalatok nem tartják magukat a szerződésben vállalt kötelezettségeikhez. Negyedéves, fél-éves késésekkel fognak a munkához, s ezután még az

akadályok egész sora következik. A forráskúti új művelődési ház például idestova három éve épül. Eredetileg már a múlt év augusztus 20-án akarták megtartani avatását, erre azonban csak most kerülhet sor, jöllehet az építés költségei már az építkezés kezdésekor is rendelkezésre álltak. Hasonlóként vajdúik a szatmari és az üllési művelődési házak építésének ügye is. A tervfegyverlem megértésének regimentjét sorakoztathatnánk itt fel. S ezeket ma már a községekben sem tűrhetjük el. Törekednünk kell arra, hogy a tervezett munkák — ha már a pénz is rendelkezésre áll — lehetőleg határidőre elkészüljenek. Jellemző még, hogy az első fél év községfejlesztési programját csupán 42,2 százalékra teljesítettük, s a lemaradást a korábbi évek rossz szokásaihoz híven, a második fél évben hajrá munkával igyekeznek pótolni.

A községfejlesztési munkákat, azok szervezését, irányítását számos helyen csupán tanács feladatnak tekintik még, pedig a tanács a falunak nem egyedüli gazdája. A párt és KISZ-szervezetek éppúgy, mint a Hazafias Népfőnt és a nőtanács — érdekeltek ebben a dologban. Nem lenne érdektelen például, ha éppen a szegedi járásból indulna el olyan nagy társadalmi mozgalom, mely a községi rendezést, további szépítését segítené elő. Ennek megszervezésében sokat segíthetnének falusi tömegszervezeteink. A megyei tanács korábban úgy határozott, hogy százezer forinttal jutalmazza azokat a községeket, amelyekben az egy lakosra jutó társadalmi munka egy év alatt eléri a 16 forintot. Hetvenötezer forint jutalomban részesülnek azok a községek, amelyekben 12 forintra emelkedik az egy főre jutó társadalmi munka értéke, és 50 ezer forint illeti meg azokat a községeket, ahol átlag 8 forint értékű társadalmi munkát végeznek egy év alatt a lakosok. Van arra lehetőség, hogy ezeket az alapkövetelményeket a szegedi járásban valamennyi községben teljesítsék.

Ilyen körülmények között a társadalmi munka értéke nagymértékben befolyásolja a fejlődést. Helyes lenne tehát, ha a tömegszervezetek kezdeményezésére versenyre kelnének egymással a községek: hol végeznek több társadalmi munkát a lakosok. Ebből elsősorban a helybelieknek lenne hasznuk, előnyük. Sokkal több helyen, s nagyobb mértékben bővíthetnék a vízvezeték-hálózatot, több járdát, utcát lehetne kikövezni, mint amennyit a tervek előírnak. Sokkal hamarabb felépülhetne egy-egy közületi létesítmény, s nem kellene gyakran évekig is várni, míg a tanács kasszájában összegyűlik a rávaló. Csak a lakosság nagymérvű társadalmi segítségével érhetjük el mihamarabb, hogy a falvak is képesek legyenek a városokhoz hasonló kulturált környezetet biztosítani lakóiknak.

Csepri József

Szombaton: gépkocsibetétkönyv sorsolás

Az Országos Takarékpénztár augusztus 12-én, szombaton este 7 órakor Budapesten a Madách Színházban rendezi meg a gépkocsi nyereménybetétkönyvek első sorsolását. A húzason, az április 30-ig váltott, s június 31-ig takarékbán tartott, 25 983 darab tízezer forintost betétkönyv vesz részt.

Az első húzáson 31 gépkocsi — 13 Moszkvics, 8 Skoda-Octavia, 2 Warszawa, 4 Trabant-Combi és 4 Trabant-Limousine — jut a szerencsés nyerteseknek.

Az érdekes eseményt szombaton este 7 órakor a televízió is közvetíti. (MTI)